

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
10. 12. 2013 do
11. 12. 2013

Število objav: 4
Tiskani mediji: 2
Splet: 2
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Ljubiteljski filmski festival v Radomljah		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Domzalec.si; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 10. 12. 2013		
Stran v zbirki 3	Avtor	Ulčar Miha		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Letos (le) dvanajst zborov		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Primorske novice; 53000	Stran: 14	Površina: 304 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 11. 12. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	Šajn Tomo		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Bojan Čebulj, 1928–2013		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Vecer.com; 0		
	Rubrika / Datum	Novice, 11. 12. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	Lutkovno gledališče Maribor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Bojan Čebulj, 1928–2013		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 11	Površina: 270 cm2
	Rubrika / Datum	Kultura, 11. 12. 2013		
Stran v zbirki 8	Avtor	Lutkovno gledališče Maribor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Obvestila | 10. dec 2013

Ljubiteljski filmski festival v Radomljah

V petek, 13. decembra 2013, ob 17. uri, se bo v Kulturnem domu v Radomljah začela Revija folklornega in etnografskega filma, kjer si bo v dveh delih mogoče ogledati kar 15 ljubiteljskih filmov, ki nosijo različne letnice nastanka in so nastali izpod rok amaterskih ustvarjalcev. Prikazujejo pa različne običaje in dogodke, ki so povezani s folkloro in etnografskim področjem v naših koncih.

Program festivala

Spored filmov 1. del

- Kamnik 2013 – sprevid narodnih noš
- Prvi dnevi narodnih noš v Kamniku leta 1966
- Veselo v Kamnik - Radomlje, Kamnik leta 1967
- Od zrnja do kruha – etnografski dokumentarni film iz leta 1976
- Žetev in mlačev v Krašnji – etnografski film iz leta 1995
- Slamnikarstvo pod Kamniškimi planinami – film iz okoli leta 1980
- Izdelava narodne noše – dokumentarni film iz leta 2010
- Sveti Primož in pomlad – dokumentarni film iz leta 1988
- Žegen – etnografski film iz okoli leta 1990

Sledi nastop folklorne skupine KD Svoboda Mengeš in Ljudskih pevcev KD Fran Maselj – Podlimbarski iz Krašnje.

Spored filmov – 2. del

- Sveti trije kralji in Bosanci z baci – dokumentarni film iz leta 2003
- Bala – etnografski igrano-dokumentarni film iz okoli leta 1990
- Srednjeveški dnevi v Kamniku – dokumentarni film iz leta 2004
- Srečanje starosvetnih smučarjev – v Kamniku leta 2007
- Ljudski plesi raznih narodov – posneto v Kamniku leta 2009
- Žive jaslice v Ligojni – igrano-dokumentarni film iz okoli leta 2008

Pokrovitelj prireditve je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Domžale.

Organizatorji prireditve iz Filmske in video sekcije KD Mavrica Radomlje, bodo veseli vašega obiska!

Avtor: Miha Ulčar; Foto: JSKD RS Območna izpostava Domžale

Fotogalerija

32. revija pevskih zborov in skupin ilirskobistriške občine

Letos (le) dvanajst zborov

Podatek, da na Bistriškem že 32 let organizirajo občinske revije pevskih zborov in skupin, dovolj zgovorno pove o razširjenosti te ljubiteljske kulturne dejavnosti v občini. Letošnja revija je minuli konec tedna potekala na dveh koncertih v Domu na Vidmu.

ILIRSKA BISTRICA ▶ Organizatorju vsakoletne revije, območni izpostavi JSKD, ki nadaljuje tradicijo nekdanje *Zveze kulturnih društev*, se je letos prijavilo 14 zborov in skupin. Med njimi kot vsakoletni gostje mešani zbor SKD *Bazovica* z Reke. Na koncertih pa ni bilo *Fantov s'pod Karlovce*, pevske skupine iz Pregarij in komornega dekliskega zboru *Vox Ilirica*. Ob dejstvu, da se nekateri zbori in skupine niso niti prijavili, ali pa da več ne obstajajo, jih je tako letos nastopilo dvanajst, kar je najmanj v zadnjih letih, če izvzamemo lanski snežni december, ki je zdesetkal nastopajoče.

Manjšemu številu nastopajočih verjetno botruje tudi neposrečen termin koncertov, saj so revije do lanskega leta potekale v juniju; ob koncu pevske sezone in so bile praviloma polno zasedene. Na vrhuncu je nasto-

pilo kar 17 zborov in skupin. Koncerti so se selili po večjih krajevnih središčih občine, kar je dalo tej pevski manifestaciji dodano vrednost. V Domu na Vidmu pa je bilo lani in letos na koncertih skromno število poslušalcev, če izvzamemo pevce, ki so se po nastopu spremenili v občinstvo.

Kot nam je pojasnil **Igor Štemberger**, vodja območne izpostave JSKD in glavni organizator vsakoletne revije, je problem v financiranju. Občinski proračun je bil tudi letos sprejet z veliko zamudo, kulturna društva in organizatorji pa so šele v novembru prejeli pogodbe o občinskem sofinanciranju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. "Če se bo način financiranja spremenil, in če bomo spomladi vedeli, s kolikšnim denarjem razpolagamo, bomo koncerte občinske revije ponovno pripravili v juniju," je dejal Štemberger.

Na nič kaj akustičnem

odru velike dvorane Doma na Vidmu, ob pokvarjenem gretju prvi večer, so se maloštevilnemu občinstvu predstavili pevska skupina *Vasovalec* iz Rečice, MePZ *August Šuligoj* DU iz Ilirske Bistrice (**Anamarija Surina**) ženska skupina *Kalina* iz Kosez (zborovodkinja **Janja Konestabo**), MePZ *Bazovica* z Reke (**Zoran Badjak**), ženski zbor *Prem* (**Meta Kirn**) in cerkveni MePZ *Zvon* iz Ilirske Bistrice (**Damjana Kinkela**), ki je zaključil prvi koncert.

Na drugem nastopu pa so se predstavili *Brštin* banda iz Harij, cerkveni MePZ *Podgrad* (**Stanko Čeh**), MoPZ *Dragotin Kette* iz Ilirske Bistrice (**Mirko Slosar**), *Bistriške škuorke* ter dva zbora iz Zgornje Pivke, *Ženski pevski zbor Tuščak* z Bača (**Morena Hostinger**) in MePZ *Tabor Kalc 1869* iz Knežaka (**Katja Bajec**).

Program je povezovala **Iris Dovgan Primc**, pri organizaciji prireditve pa je sodelovala ženska pevska skupina *Kalina*, ki je poskrbela za pogostitev pevcev.

TOMO ŠAJN

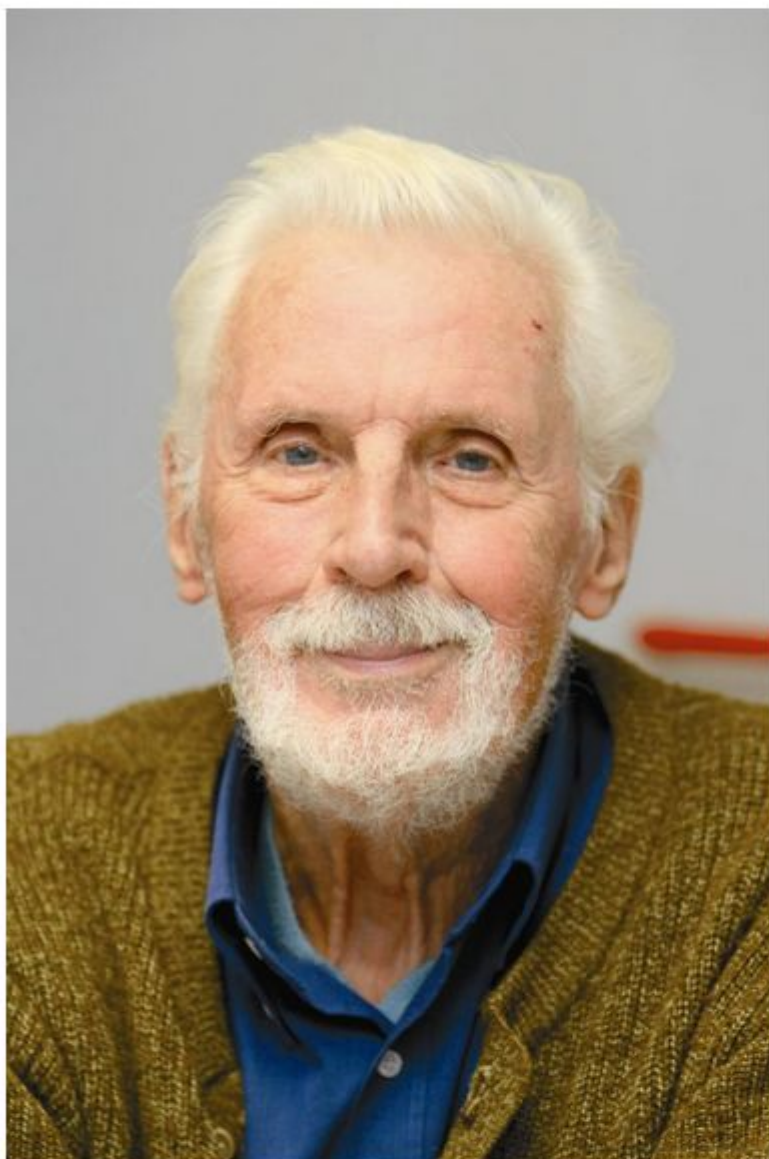

Na reviji se je predstavil tudi Ženski pevski zbor Tuščak pod vodstvom Morene Hostinger

Datum: 11.12.2013 - Stran: KULTURA

V spomin

Bojan Čebulj, 1928-2013

- Natisni
- Preberi
- Pošlji po mailu
- Dodaj med priljubljene
- PDA / GSM povezava

AAA - Prilagodi pisavo

Ste bili priča dogodku?
Pošljite nam svojo plat zgodbe,
morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo,
fotografijo?
Pokličite na brezplačno
telefonsko številko

080 98 08

Pridružite se nam
Spremljajte nas

Bojan Čebulj se je rodil 6. januarja 1928 očetu Jožetu Čebulju in mami Viktoriji Piščanec. Bil je najstarejši od štirih bratov. Živel so na Jesenicah in v Hrušici. Gledališče je imel že v krvi: mama Vika je svojo dveletno suffersko prakso iz mariborskega narodnega gledališča koristno uveljavila na jeseniškem sokolskem odru, na katerem je svoj slikarski talent s scenografijo preizkušal njen kasnejši mož Jože, po zgledu češkega sokolstva tudi z marionetnimi lutkami.

Po končani osnovni šoli je Bojan Čebulj šolanje nadaljeval v klasični gimnaziji v Ljubljani in živel v internatu pri belih menihih. Zaradi nevzdržnih razmer v internatu je kmalu pobegnil domov in šolanje nadaljeval na II. realni gimnaziji v Mariboru. Zaradi vojne je šolanje prekinil, jeseni leta 1943 pa se je vpisal v srednjo gradbeno šolo v Beljaku. Po vojni se je zaposlil v gradbenem oddelku železarne in se na ljubljanski univerzi vpisal na študij gradbeništva. Na skrivaj se je prijavil tudi na sprejemni izpit za režijo na Akademiji za igralsko umetnost. Izpit je uspešno opravil in z neodobranjem večine sorodnikov, a s privoljenjem očeta začel obiskovati akademijo.

Po štirih letih akademije je nenadejano dobil mesto urednika Železarja, glasila Železarne Jesenice, po polletnem služenju vojaškega roka pa se je zaposlil kot režiser v Gledališču Toneta Čufarja. Bil je organizator, vodja, režiser, igralec, scenograf in kostumograf. Igral je v 264 gledaliških vlogah, zrežiral 74 predstav in zanje pripravil scenografijo. Urejal je gledališke liste. Zrežiral je tudi slavnostne premiere Čufarjevega Poloma ob 85-letnici, Levstik-Kreftovega Tugomerja ob 90-letnici in Klinar-Čebuljevega Plavža ob 100-letnici železarne.

Z novembrom 1972 se je kot vodja programa in gostovanj zaposlil v Slovenskem narodnem gledališču Maribor, septembra 1974 pa v novoustanovljenem Lutkovnem gledališču Maribor, kjer je bil ravnatelj in umetniški vodja sedemnajst let, vse do upokojitve. Vsa leta je kot strokovni sodelavec sodeloval z ZKD (kasneje ZKO) in JSKD, ki mu je podelil Linhartovo plaketo za strokovno pomoč kulturno-prosvetnim društvom in amaterskim gledališkim.

Pod vodstvom Bojana Čebulja se je Lutkovno gledališče Maribor začelo uveljavljati kot profesionalni nosilec umetniške ambicije, ambasador dobre volje in lepote ter eden od najbolj trmastih, zagrizenih in po duši udarniško naravnanih umetniških kolektivov. In to s pesmijo na ustih, četudi je začasno obdobje bivanja nad knjižnico še kar trajalo. Sam je o tem ob selitvi LGM v minoritski samostan napisal: "Sedemnajst sezon mojega ravnateljstva je nič manj kot tekoče delo zaznamovalo neuspešno iskanje novih prostorov za lutkovno gledališče, ki je bilo ovira razvoju knjižnice. Že naštevanje neuresničljivih predlogov bi bilo dolga zgodba, eden od njih pa mi je živo ostal v spominu - da bi se lutke preselile v klet pod knjižnico. V kletni dvorani, sicer imenitno opečno obokani, ki bi bila dosegljiva iz ozke Lekarniške ulice preko majhnega neuglednega dvorišča in po strmih stopnicah, prostora pa bi imela za majhen oder in samo 50 sedežev."

V LGM je režiral 29 predstav, začeni s prvo uprizoritvijo Leteča krava (Pavelkič), za šest od teh je spisal tudi besedila, pri več kot polovici pa je oblikoval še likovno podobo. Dvakrat je vmes Florianov Tobija, med bolj priljubljene spada Hiša tete Barbare (S. Makarovič), rad je sodeloval z Rudolfom, Pavelkičem, Mirosom pa tudi z drugimi. Daleč najodmevnejša predstava v njegovi režiji je prav gotovo Malikova Žogica Nogica.

Obdobje "začasnosti" umestitve LGM je reševal s trmo, z voljo in neupogljivo umetniško vizijo, predvsem pa z redko zmožnostjo odličnega kadrovanja in učinkovitega motiviranja sodelavcev, zato se je številnim otrokom razkrivalo kot slikovit svet domišljije, možnosti, obljub, tolažbe in razvedrila. Prvo srečanje z umetnostjo, prvo odrsko čaranje. Danes odrasli se radi spominjamo teh prepričljivih gledaliških iniciacij, njegovi nekdanji sodelavci pa z rahlo zasanjanim nostalgичnim nasmehom, ki se ne zabriše zlahka po košku strahovito duhovitih anekdot, in s pogledom, zazrtim nekam tja v lepe začetke, dopolnijo svoje visoko mnenje o nekdanjem šefu: "Dober človek je bil."

Gospod Čebulj, hvala.

Lutkovno gledališče Maribor

V spomin

Bojan Čebulj, 1928-2013

Bojan Čebulj se je rodil 6. januarja 1928 očetu Jožetu Čebulju in mami Viktoriji Piščanec. Bil je najstarejši od štirih bratov. Živel so na Jesenicah in v Hrušici. Gledališče je imel že v krvi: mama Vika je svojo dveletno suflersko prakso iz mariborskega narodnega gledališča koristno uveljavila na jeseniškem sokolskem odru, na katerem je svoj slikarski talent s scenografijo preizkušal njen kasnejši mož Jože, po zgledu češkega sokolstva tudi z marionetnimi lutkami.

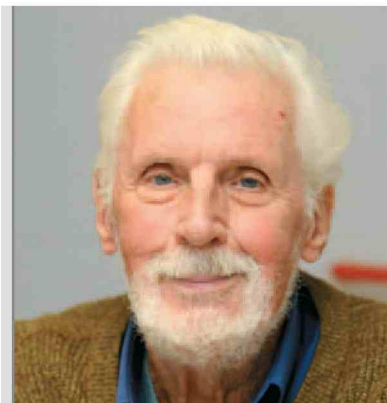
Po končani osnovni šoli je Bojan Čebulj šolanje nadaljeval v klasični gimnaziji v Ljubljani in živel v internatu pri belih menihih. Zaradi nevdružnih razmer v internatu je kmalu pobegnil domov in šolanje nadaljeval na II. realni gimnaziji v Mariboru. Zaradi vojne je šolanje prekinil, jeseni leta 1943 pa se je vpisal v srednjo gradbeno šolo v Beljaku. Po vojni se je zaposlil v gradbenem oddelku železarne in se na ljubljanski univerzi vpisal na študij gradbeništva. Na skrivaj se je prijavi tudi na sprejemni izpit za režijo na Akademiji za igralsko umetnost. Izpit je uspešno opravil in z neodobravanjem večine sorodnikov, a s privoljenjem očeta začel obiskovati akademijo.

Po štirih letih akademije je nenadejano dobil mesto urednika Železarja, glasila Železarne Jesenice, po polletnem služenju vojaškega roka pa se je zaposlil kot režiser v Gledališču Toneta Čufarja. Bil je organizator, vodja, režiser, igralec, scenograf in kostumograf. Igral je v 264 gledaliških vlogah, zrežiral 74 predstav in zanje pripravil scenografijo. Urejal je gledališke liste. Zrežiral je tudi slavnostne premiere Čufarjevega Poloma

ob 85-letnici, Levstik-Kreftovega Tugomerja ob 90-letnici in Klinar-Čebuljevega Plavža ob 100-letnici železarne.

Z novembrom 1972 se je kot vodja programa in gostovanj zaposlil v Slovenskem narodnem gledališču Maribor, septembra 1974 pa v novoustanovljenem Lutkovnem gledališču Maribor, kjer je bil ravnatelj in umetniški vodja sedemnajst let, vse do upokojitve. Vsa leta je kot strokovni sodelavec sodeloval z ZKD (kasneje ZKO) in JSKD, ki mu je podelil Linhartovo plaketo za strokovno pomoč kulturno-prosvetnim društvom in amaterskim gledališkim.

Pod vodstvom Bojana Čebulja se je Lutkovno gledališče Maribor začelo uveljavljati kot profesionalni nosilec umetniške ambicije, ambasador dobre volje in lepote ter eden od najbolj trmastih, zagrizenih in po duši udarniško naravnanih umetniških kolektivov. In to s pesmijo na ustih, četudi je začasno obdobje bivanja nad knjižnico še kar trajalo. Sam je o tem ob selitvi LGM v minoritski samostan napisal: "Sedemnajst sezon mojega ravnateljavanja je nič manj kot tekoče delo zaznamovalo neuspešno iskanje novih prostorov za lutkovno gledališče, ki je bilo ovira razvoju knjižnice. Že naštevane neuresničljive predloge bi bilo dolga zgodba, eden od njih pa mi je živo ostal v spominu - da bi se lutke preselile v klet pod knjižnico. V kletni dvorani, sicer imenitno opečno obokani, ki bi bila dosegljiva iz ozke Lekarniške ulice preko majhnega neuglednega dvorišča in po strmih stopnicah, prostora pa bi imela za majhen oder in samo 50 sedežev."

V LGM je režiral 29 predstav, začeni s prvo uprizoritvijo *Leteča krava* (Pavelkič), za šest od teh je spisal tudi besedila, pri več kot polovici pa je oblikoval še likovno podobo. Dvakrat je vmes Florianov Tobija, med bolj priljubljene spada *Hiša tete Barbare* (S. Makarovič), rad je sodeloval z Rudolfom, Pavelkičem, Mirosom pa tudi z drugimi. Daleč najodmevnejša predstava v njegovi režiji je prav gotovo *Malikova Žogica Nogica*.

Obdobje "začasnosti" umestitve LGM je reševal s trmo, z voljo in neupogljivo umetniško vizijo, predvsem pa z redko možnostjo odličnega kadrovanja in učinkovitega motiviranja sodelavcev, zato se je številnim otrokom razkrivalo kot slikovit svet domišljije, možnosti, obljub, tolažbe in razvedrila. Prvo srečanje z umetnostjo, prvo odrsko čaranje. Danes odrasli se radi spominjamo teh prepričljivih gledaliških iniciacij, njegovi nekdanji sodelavci pa z rahlo zasanjanim nostalgичnim nasmehom, ki se ne zabriše zlahka po košku strahovito duhovitih anekdot, in s pogledom, zazrtim nekam tja v lepe začetke, dopolnijo svoje visoko mnenje o nekdanjem šefu: "Dober človek je bil."

Gospod Čebulj, hvala.

Lutkovno gledališče Maribor